

[Niels Frederiksen.]

at varetage Statens Interesse som Opkøber samtidig med at tage Hensyn til de sociale Forhold, som man søger at forbedre ved et saadant Arbejde. Det er klart, at fra dem, der er interesserede i, at Millionerne anvendes som Kriseforanstaltning, maa Kritik, grundet paa Afvisning af Tilbud, fremkomme, og Kritikken kan jo altid blive præget af den ensidige Interesse, ud fra hvilken den fremsættes. Men jeg tør dristigt paastaa, at intet Køb er foretaget uden Enstemmighed fra det sønderjydske Udvalgs Side, og ingen Afvisning af Tilbud er sket uden ved Enstemmighed i Jordlovsudvalget, og ingen Foranstaltning er selvfølgelig foretaget, uden at Landbrugsministeriets Samtykke er forindhentet.

Men jeg følger til, at naar man i disse Tider skal foretage et Kultiveringsarbejde af den Art, som det er tiltrængt dernede, hvis sociale Bivirkninger ingen kan underkende, maa naturnødvendigt Tabene ved Placeringen af de 10 Millioner, som Loven hjemler anvendt dertil, blive forholdsvis større dér end i nogen anden Landsdel. Jeg drister mig til at paastaa, at Jordopkøbene i de sønderjydske Landsdele vil, naar Regnskabet foreligger, paaføre Statskassen større Tab end nogen Udstykning i de øvrige Dele af Landet.

Jeg hilser derfor paa Udvalgets Vegne med Glæde den af de misfornøjede fremførte Kritik, for den Dag, da vi overfor den høje Rigsdag skal aflægge Regnskab for vor Handlemaade, er min Bekymring størst i Retning af det Tab, der er paaført. Men jeg kan paa hele Jordlovsudvalgets Vegne sige, at vi har taget det Tab ud fra den Overbevisning, at Bivirkningerne af Udstykningsarbejdet dernede er større i god Retning end i de øvrige Landsdele. Mange andre Forhold er der taget Hensyn til, som berettiger, at Staten for denne Landsdels Vedkommende sætter ind for en Udstykning, der giver et øjeblikkeligt Tab, men et Tab, som i det lange Løb sikkert bliver opvejet af Fordele, der opnaas, Fordele, der kun kan fremkomme gennem Menneskealdres Arbejde fra Landbrugets Side og gennem Menneskealdres Forandring af de bestaaende Forhold, og dermed Fordele for hele Omdannelsen af de sønderjydske Landsdele.

Jeg kunde fristes til til Slut at føje til, at Angrebene har jo ogsaa været rettet mod mig personlig, ud fra den Betragtning, at jeg ikke passede mit Arbejde tilstrækkelig grundigt og med tilstrækkelig Omhu, og at jeg maaske disponerede egenmægtigt. Jeg

har allerede svaret paa det sidste, men jeg gør opmærksom paa, at naar man som Formand for Statens Jordlovsudvalg altid skal være den, der fører Forhandlingerne med Modparten, paa det samlede Udvalgs Vegne og altid fører Forhandlingerne med en Modpart, der har Interesse i at naa det mest mulige, kan man aldrig føre Forhandlingerne paa den Maade, at man gaar over paa Modpartens Side og varetager hans Interesser. Man maa varetage Statens Interesser, som man er sat til, og derfor vil man ikke komme til at optræde paa en saadan Maade, at man kan undgaa at modgaa de Argumenter paa alle Omraader, der fra den anden Side fremføres i en Handel to Parter imellem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Landbrugsminister oplyste, at Kritikken af de sønderjydske Køb var sat ind paa to Punkter. Dels fandt man, at der var givet, om jeg saa maa sige, en for lille Overpris for Jorden; den Side af Sagen interesserer mig ikke saa meget, idet jeg er enig i, at man kan ikke indlade sig paa i stor Udstrækning at give Overpris. Det er den anden Side, der interesserer mig, og dér maa jeg sige, jeg forstod ikke helt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelser. Han sagde, at han var ængstelig for, at man, naar han kom med sin Regning, vilde mene, der var givet for meget for Jorden. Men jeg forstod ikke, om det, at man skulde have givet for meget, netop i særlig Grad skyldtes, at man havde gjort Forsøg paa at hjælpe paa de Ejendomsformer, som der nu en Gang er dernede, altsaa der var købt Parceller, som laa ubeekvent for Ejendommene, eller om det i al Almindelighed var, fordi man i Sønderjylland forlanger mere for Jorden end andre Steder i Landet. Jeg maa hævde, at i dette at give Ejendommene en rigtig Form, ligger en overmaade vigtig Samfundsopgave for Egnen dernede, og jeg vil derfor gerne endnu en Gang tillade mig at paakalde en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen om, hvorvidt han virkelig paa dette Punkt indenfor det efter Udvalgets Mening økonomisk tilladelige har gjort en Indsats for at forbedre i den Retning.

Madsen-Mygdal: Jeg skal med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som har været drøftet, sige, at jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ret i at stille de to Hensyn op mod hinanden, paa den ene